

de enkelte Tyskere. En daglig Forbindelse mellem Berlin og Kjøbenhavn frem og tilbage, mener jeg, kan være mer end tilstrækkelig. Vi have jo mange Provinser, hvor vi ikke have saa synderlig bedre Forbindelser, end vi have herfra med Berlin. Hvis man f. Eks. rejser med det første Tog fra Kjøbenhavn om Morgenen over til Rødby eller Nakskov, kommer man først dertil Kl. 4. Eftermiddag, og man kan ikke rejse tilbage samme Dag. Man kommer altsaa ikke stort hurtigere til Rødby og Nakskov end til Berlin.

I det hele taget tror jeg, at der gøres vel meget for at tilfredsstille lystrejsende og Turister og lovlig lidt for at tilfredsstille Landboernes berettigede Krav. Det Eksprestog, jeg har talt om, giver sikkert ikke noget i Kassen, ikke noget i Lommen, som man siger, hverken for Statskassen eller — langt mindre — for Landmændene. Vi have ikke nogen, eller i alt Fald en meget lille Interesse i, at en hel Del Turister og lystrejsende i det hele farter igennem Landet ind til Hovedstaden. Ganske vist bliver der fortæret nogle af Landbrugets Produkter, men det er i alt Fald noget, som Landbruget ikke kommer til at mærke. Jeg tror, at det er paa høje Tid, at man tager lidt Hensyn til Landbrugets berettigede Krav, og at der ogsaa i den her nævnte Retning spares, hvor der kan spares. Jeg mener ogsaa, at den nuværende Overfartsmaade mellem Gedser og Warnemünde er mere end god nok. Ganske vist maa de rejsende jo finde sig i, naar de komme til Warnemünde eller til Gedser, hvilken Vej de end skulle, at staa ud paa Skibets Dæk, men jeg tror ikke, at nogen Passager kan have Skade af at faa strakt Benene lidt paa Dækket og faa lidt frisk Luft i Lungerne. Hvad Godstrafikken angaar, kan jeg selvfølgelig ikke sige, om den vilde vokse synderlig, hvis vi fik Dampfærgeforbindelse, ud over, hvad der allerede er. Ved det nævnte Lovforslags Forelæggelse fik man jo ingen Oplysninger fra den daværende Indenrigsminister, det var jo blot Antagelser, han fremstillede, idet han gik ud fra, at paa de andre Dampfærgeforbindelser, vi have, er Trafikken vokset ganske betydeligt, men dermed er det jo ingenlunde givet, at det samme vil ske paa Gedser—Warnemünde Routen. Hvad angaar den faste Bro over Lille Bælt og Dobbeltsporet gennem Fyn og Jylland, da ere de Beløb, der ville medgaa dertil, jo saa svimlende store, at jeg mener, at det er mere end tilstrækkeligt til at afskrække Flertallet af Rigsdagens Medlemmer fra

foreløbig at gaa ind paa saa storartede Planer.

Jeg vil nu vende tilbage til den Udtalelse fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Blühme), om de ny Forbindelser med Udlandet, og jeg vil der særlig henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa Linien Syltholm over Femern til Tyskland. Oprindeligt var det jo den Linie, der var paatænkt, den Gang vi fik Linien til Gedser, men det siges, at to formaaende Mænd, der havde mere Interesse i at faa Banen gennem Falster, fik Planen om Routen over Lolland—Femern forpurret. Det forekommer mig imidlertid, at denne Linie har saa mange og store Fordele, at det vil være værd at tage under Overvejelse, om ikke Tidspunktet var kommet til at tænke paa at faa denne Linie i Gang. For det første er Forbindelseslinien med Tyskland og Vesteuropa af den Vej den kortest mulige, man kan faa, og for det andet vil Banen komme til at gaa igennem en af de rigeste og frugtbareste Provinser, hvad der ogsaa har sin store Betydning. Endvidere vilde en Havn ved Syltholm, tør man næsten sige, være aldeles isfri; selv i de strengeste Vintre har det vist sig, at der saa godt som aldrig findes Is ved Syltholm. Denne Linie vil selvfølgelig faa en meget stor Betydning ikke alene for Lolland-Falster, men ogsaa for Sjælland. Naturligvis vil den faa særlig stor Betydning for Lolland-Falster, og jeg tror ikke, at der sker nogen Skade ved, at der tages lidt mere Hensyn til det ellers i mange andre Henseender forurettede Amt. Til Slutning vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke det Tidspunkt snart var kommet, hvor det var værd at tage Spørgsmaalet om de lollandske Baners Overgang til Statsbaner under Overvejelse. Forholdet er jo det, at Statskassen garanterer det lollandske Jærnbaneselskab 4 pCt. af deres Aktier. Selskabet er paa den Maade altid paa den grønne Gren, altid paa den sikre Side, saa det var jo meget behageligt for Selskabet, om dette Forhold kunde vedblive. Jeg tror imidlertid, at det er et usundt Forhold; skal det vedblive et Stykke Tid endnu, saa vil jeg i alt Fald anmode den højtærede Indenrigsminister om at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at saavel Persontaksterne som Godstaksterne komme til at staa i Forhold til Statsbanernes Takster.

Oscar Hansen: Da den højtærede Kultusminister i sit Svar til mig er kommen